

[Bundvad.]

hed, der ligger ud over, hvad Samfundet giver den enkelte Borger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Den højtærede Statsminister har paa ny været inde paa Spørgsmaalet om, hvad „det arbejdende Folk“ er. For at præcisere, hvad jeg mener med „det arbejdende Folk“, naar jeg taler om Landet som Helhed, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at jeg dermed mener alle, som tilhører de Lag i vort Land, der udfører samfundsnyttig Gerning, det være sig Haandens eller Aandens Arbejdere, alle undtagen det Faatal, der fortrinsvis faar deres Indtægter ved at udbytte andre.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg tror, det var nyttigt, at det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen fik Lejlighed til at præcisere sin Opfattelse af „det arbejdende Folk“.

Med Hensyn til De samvirkende Fagforbund tror jeg ikke, jeg har sagt, at det var det største Monopol, men jeg har sagt, at det var det stærkeste, og det er altsaa noget andet. (*Afbrydelse:* Det er ikke noget Monopol!). Jo, det er et Monopol. Jeg har heller ikke sagt noget om, at dette og andre Monopoler ikke kunde være samfundsnyttige og have deres Berettigelse. Jeg tør ikke sige, at alle Monopoler skal afskaffes. Det er muligt, at der baade paa det ene og det andet Omraade er Monopoler, som ikke bør ophæves. Jeg vil ogsaa mene, at Staten selv har givet visse Rettigheder og Koncessioner, som den ikke vil ophæve, fordi de tjener et samfundsnyttigt Formaal, men heller ikke det har jeg sagt noget om. Men jeg har, da man uden at tage Reservation retter Angreb paa Monopoler og siger, at de skal ophæves, gjort opmærksom paa, at et af de stærkeste, jeg vil næsten sige det stærkeste Monopol er De samvirkende Fagforbund, fordi de i alt væsentligt repræsenterer og handler med Arbejdskraften her i Landet. De tillader ikke, saa vidt deres Magt nu rækker, at nogen gaar udenfor, og derfor har de den mægtige Indflydelse. De kan bestemme, om Folk maa arbejde paa de og de Vilkaar, og om de maa arbejde, naar de ikke er Medlemmer. Jeg har sagt, at de repræsenterer og samler inden for deres Omraade en af de vigtigste Produktionsfaktorer i vort Samfund, og derfor har de den overordentlige Styrke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bundvad har Ordet for en kort Bemærkning.

Bundvad: Spørgsmaalet om, hvori De samvirkende Fagforbunds Monopolstilling bestaar, blev jo ikke klarere af det, den højtærede Statsminister nylig sagde. Jeg vil derfor gerne spørge direkte, hvori Monopolstillingen bestaar. Man har ikke fra De samvirkende Fagforbunds Side Ret til diktatorisk at fastsætte Lønninger. Det sker ved Aftaler med Arbejdsgiverne eller ved lovlig Konflikt, under alle Forhold i sidste Instans som Udtryk for en Aftale, der fastsættes i Overenskomster, hvortil Samfundet yder sin Medvirkning.

Med Hensyn til Arbejdsretten er der heller ikke Tale om Monopol paa den Maade, at Folk tvinges ind som Medlemmer, det er frivilligt.

Derfor vil jeg gerne bede den højtærede Statsminister definere Begrebet nærmere og eventuelt ogsaa — det synes jeg kunde være interessant — definere, hvori Forskellen mellem den eventuelle Monopolstilling for De samvirkende Fagforbund og for Arbejdsgiverne bestaar og for De samvirkende Fagforbund og Andelsorganisationerne eller andre større folkelige eller erhvervsmæssige Organisationer i vort Land. Jeg beder om, at vi maa faa denne Definition lagt klar for os. Det forekommer mig, at den højtærede Statsministers Udtalelse alene kan ses som et Forsøg paa at skubbe lidt til De samvirkende Fagforbund, samtidig med at man svæver over alt det andet, der kunde være mere Grund til at tale om.

Statsministeren (Knud Kristensen): Hvis en enkelt Del af vort Lands Erhvervsliv er samlet i en Forening omfattende en stor Part af Produktionen, hvor der ingen væsentlig Konkurrence er, har den en Monopolstilling. Hvorledes den udnytter Monopolet, og hvordan den optræder, er en Sag for sig. Naar De samvirkende Fagforbund inden for sine Rammer har en stor Part af Lønarbejderne, dem, der søger Arbejde, har de en Monopolstilling, fordi de dirigerer hele den Del, som er en nødvendig, ja, en uundværlig Del af Produktionslivet. Deri bestaar Monopolet, og det er derfor, jeg siger, at de er et af de stærkeste Monopoler, vi har. Jeg har ikke dermed sagt, at det er et Monopol, som man skulde ophæve, men jeg har blot sagt over for et Angreb paa Monopoler i det hele taget, at her har vi et af de stærkeste.

Formanden: Vi befinder os med den stedfindende Diskussion i nogen Grad i Yder-